

Kako je sultan spolnoval to, kar je svojim krščanskim podložnim v onem najvišem ukazu obljubil, kaže zgodovina od 1855. l. do zadnje ustaje.

Kakor je sleparil tedaj Ali-paša Evropske vlade, tako jih je hotel tudi zdaj Midhat-paša; kajti načrt Ali-pašine ustave je Midhatovi ustavi podoben kakor jajce jajcu. Ali-paši se je posrečilo v Parizu opehariti Evropo, Midhatu pa — zdaj ne. In zakaj ne? Zato, ker je Ruski pooblaščenec general Ignatiev zagledal zajca za grmom. Rusija vé, da Turku ni nikdar nikoli nič upati.

Tako se je ta pot konferenca razbila, ker so morda tudi drugi pooblaščeneci Evropski spoznali švindel s „Turško ustavo“. Midhat-paša pa je bil zapoden, kakor zapodí glediščni vodja igralca, ki svoje naloge ne izpelje po volji njegovi. Če bi se konferenca v Carigradu ne bila razbila, ali z drugimi besedami: če bi se bilo Midhatu posrečilo vjeti Evropske vlade na limanice, bil bi danes tako mogočen v Carigradu, da bi bil lahko prekucnil še dva ali tri sultane.

Prihodnje dogodbe bodo kazale, je li to resnica, ali ne.

Mnogovrstne novice.

* *Luna bode popolnoma mrknila 27. dne t. m., to je, prihodnji torek zvečer ob poli osmih.* Če bo noč jasna, bo to lepa prikazen, ko bode poprej svetla polna luna otamneti začela zato, ker bode zemlja stopila med njo in pa med solnce, od katerega luna svojo svetlobo dobiva.

* *Še bolj mehkih zim, kakor letošnja, nahajamo v starih kronikah.* Leta 1272. je drevje zeleno ostalo do svečnice, tiči so meseca svečana valili. Leta 1421. so drevesa cvetela sušca meseca, trte pa aprila, isti mesec so bile češnje zrele. Leta 1572. je bila zima vsa podobna uni l. 1272. Leta 1585. je rž o veliki noči klasje delala. Leta 1538., 1607., 1609., 1617. in 1659. ni bilo ne snega ne mraza. Tudi zimi leta 1807. in 1847. ste bili posebno topli.

* *Velike povodnji so bile pretekli teden v Švajci* pa tudi na Českem je Moldava, in na Dunaji Donava zelo velika bila.

Naši dopisi.

V Gorici 18. febr. — Naš deželni zbor je bil sprejel preuredbo tistega paragrafa deželne ustave, vsled katerega morajo deželni odborniki stanovati v Gorici. Te nove postave, ki je določevala, da zamo-rejo odborniki biti tudi zunaj mesta stanujoči poslanci — ni potrdil presv. cesar. Vse ostane tedaj pri starem. — V torek, 20. t. m., opravi naš novi župan, g. dr. Deperis, postavno prisego v novi mestni dvorani. Najviši sklep njegove potrditve je od 2. t. m. — Kakor lani, tako se tudi letos naši posestniki in umni kmetovalci shajajo vsak torek v gostilnici pri Brandtu in imajo tu večški kmetijstveni govore. Dne 26. t. m. bo govoril dež. kmetijske šole prof. dr. König o predmetu „Vino in kemija“. Nadaljeval bode svoje razprave o vinstvu 5., 20. marca in 9. aprila. — Pustna „korsa“ je bila srednja; gledavcev je bilo veliko, toda niso imeli posebnega gledati. Odkar je bila pri nas ta veselica malo da ne opuščena, ne more več oživeti tako, da bi bila stari, sloveči Goriški korsi vredna naslednica. Opustili pa so bili naši plemenitaši korso tista leta, ko se je bila začela huda trtna bolezen (od 1852. ali 1853. naprej). Prve korse pa v pustno nedeljo še celó bilo ni. Ni bilo namreč ni

enega voza; pač pa obilno zijala prodajočih ljudi. — Bolj ko pust me mikajo že spet moje ciprese pri Kapucinih. Drevesa, o katerih sem govoril uni pot, so tista poleg ulice, ki drži proti Tržaški cesti; ali — te dni je mestno starešinstvo spet sklenilo, da se ima tudi na drugi strani — tje proti Podturnu — ulica razširiti. V ta namen prodajo Kapucini nekaj metrov vrta in — drugo lepo vrsto staro-častitljivih cipres. Takrat je starešinstvo že naprej — brez vrtnarske komisije — sklenilo, da se morajo ciprese odpraviti. Jez ne vem, zakaj tudi na tej strani našo mestno gospôdo ciprese v oči koljejo; znabiti, da jim dišijo preveč po — samostanu. — Ne daleč od Gorice (pa za zdaj ne smem povedati, kje) so našli lep in dobro ohranjen rimljanski mozaik, katerega dobi brž ko ne deželni muzej. Poprej ni bilo nikdar nič slišati o starorimskih starinah v tistem kraju. — Zdaj še o — vremenu kaj. To je zraven cipres gotovo mojih dopisov najnedolžniši predmet. Imeli smo dneve pretekli teden, o katerih naši tuji — „Nizzanski“ — gospodje pravijo, da pri njih še maja meseca tako prijetnih ni. Včeraj pa se je bilo napravilo za dež; ali — po noči je zametlo vse polno snega po gorah; vsled tega se je nebó razjasnilo in v naši Nizzi je spet lepa spomlad — bis auf weiteres.

Zdolnji Zemon na Notranjskem 17. sveč. J. P. Š. — Ker imamo zmirom voljno vreme, smo pričeli trte obrezovati, ki so prav zdrave; al drugo drevje, kakor hruške, jablane itd. ne kaže, da bo cvetelo. — Naši vaščani so se hvalevredno dela poprijeli; vedno delajo zdaj na polji: kopajo kamnje, popravljajo poti, cesto po vasi in do cesarske so tako lepo napravili, da je kaj, tudi 2 nova kanala so dodelali, ki sta bila silno potrebna. Največ zasluga o tem si je pridobil naš podžupan Andrej Baša in pa naš grajščak Fr. Skribani. Da si nista ona dva toliko prizadela, še zdaj bili bi imeli staro zanemarjeno grdobó. Zato smo jima jako hvaležni. Zdaj je naša vas vsaj vasi podobna. Kjer vlada sloga, se prav veliko lepih in koristnih reči z zedinjenimi močmi napravi! — Tudi za drevje so se naši ljudje poslednja leta vneli ter ga prav marljivo sadé. A za novce in za živež jim gre jako trda; vsaj to je sreča, da nam je Bog dal letos dobro zimo. Čebele so pa vendar zelo pomrle, tako, da nekateri panji so nad polovico delavk zgubili. Meni, ki sem jih pustil 17 čez zimo, hvala Bogú! ni do zdaj še nobeden popolno umrl. — Pustne norosti so minule; al pri nas to je skoraj po vsem Notranjskem, ni skoro nikoli tako tiho in mirno „pasal“ pust, kakor ravno letos. Ljudje so krotki, ker jim vsega primanjkuje.

Iz Kranja 17. febr. — p — Danes nas je zapustil profesor tukajšnje gimnazije Karol Glazer, vsled minister-skega ukaza od 10. t. m. „stante pede“ premeščen v Weidenau na Šlezko, odkod na njegovo mesto pride nek suplent — trd Nemec. Osupnilo je to nenadno premeščenje vse naše meščane tem bolj, ker je profesor Glazer bil velespoštovan učitelj, mož mirnega značaja, obnašal se v vsacem oziru izgledno. Edina pregreha njegova mora po takem le biti to, da je poleg izvrstne učiteljske sposobnosti bil pošten narodnjak in čitalnici naši v pevskem oziru marljiv podpornik. Po vsem mestu gre glas, da ga je denunciral neki „kolega“, ki ga tudi nasprotna nam stranka tako pisano gleda, da mu je iz kazine slovó dala. O tej dogodbi zdi se nam pa to dvojno še posebno čudno; prvič to: naša gimnazija bila je osnovana za narodno gimnazijo, to je, s slovenskim učnim jezikom, in zdaj daje nam — Nemčija učitelje; drugo čudo pa je to, da ima vlada denarja dovolj za stroške taci premeščenj, za poplačanje stvarnih potreb-

ščin naše gimnazije pa vinarja nima! Ves drugi komentar k tej dogodbi, ki je „drugi natis“ Šukljeve afaire, prepuščamo našim čitateljem samim.

Iz Brezovice nad Ljubljano 13. sveč. M. S. (*Nadloge povodinj; najdbe v močvirji.*) Naj tudi jaz „Novicam“ kaj poročam. Zimo imamo prijazno; ozimna kaže dobro, al kaj, vsaj je ta Kananska dolina tudi potopna dolina! Preteklo leto bili so obilni pridelki pod neusmiljeno vodó; ozimna žita je deloma požrla v svoje žrelo in isto tako je drugi spomladanski pridelek zopet v svoje žitnice skrila. Kedaj jih odpre, to le sam Bog vé. Da bi pač skoro pogledal na to neizmerno prazno dolino, kjer mnogo družin že kliče: Gospod, reši nas, če ne, poginemo! — Ker sem že večkrat slišal, pa tudi bral, da je gospod Peruci našel na močvirji pri Igu veliko starin, naj tudi jaz povem nekaj od mojega sosedu Juriju Ovna iz Brezovice. Ko je mož šture kopal, je pod nekim štorom našel opéko (cegel) take velikosti, ki se sedanji čas ne nahaja nikjer; ona meri 57 decimetrov na vse 4 vogale, debela pa je 88 milimetrov. Silno stara mora biti ta stvar, ki je globoko pod štorom ležala. Kdor jo želi videti, lahko jo ogleda, kakor sem rekel, pri Juriju Ovnu na Brezovici.

Iz Kokrice nad Kranjem. — Zopet pridem s ponudbo sadnjih divjakov in sadnih dreves mnogovrstnih plemen in pa s ponudbo lončenih cevi za vodotoče in pa za drenažo. Na jesensko ponudbo v „Novicah“ sem prav veliko jabelčnih in hruševih divjakov že prodal, pa jih imam še več tisuč na razpolaganje: dve in triletne po 1 krajc., štiriletne pa po 2 krajc. Visoke cepljene jablane dajem po 30 kr., hruške po 40 krajc., tudi pritlikovcev imam obilo in jih prodajam jabelčne in hrušave po 30 krajc. — Lončenih cevi za vodotoče in drenažo, po mnogih skušnjah potrjenih, se dobí zmirom pri meni na izbiro z manjšimi ali večimi luknjami, katere izdelujem z mašino, ki mi jo je sl. kmetijska družba na posodo dala po pritrjenji c. kr. ministerstva poljedelstva. Nedavno smo na grajščini na Govniku velik travnik drenažirali.

Andrej Net, posestnik.

Iz Most poleg Ljubljane. — Pri novi volitvi županstva za našo občino 17. dne u. m. so bili Martin Bavdek, posestnik v Udmatu, za župana, Jakob Šiška iz Hrastja, Janez Birk iz Šmartna in pa Janez Črne iz Most za svetovalce izvoljeni.

Iz Ljubljane. — O političkih in vojnih zadevah, ki jih svet s strahom pričakuje, je še zmirom vse nejasno, in bode tako dolgo, dokler Rusija ne dovrši priprav za boj. Bankinih obravnav med Avstrijsko in Ogersko vlado ni konca ne kraja, al bati se je po poslednjih poročilih, da ne bi obveljala zmaga Magjarom, kateri ne zabijo besed doslednega protivnika Avstrije — Bismarka — ki jih je nekdanj izustil o potrebi, da se središče (Schwerpunkt) Habsburške monarhije preloži v Budapešt. Tega proroka se držijo Magjari — in za Villagos pride maščevanje!

— (*Iz družbe kmetijske.*) Vlogo Ljubljanskih mesarjev, s katero so prosili koncem lanskega leta družbo kmetijsko, naj se ona potegne za to, da se davkova tarifa za teleta v točki 10. in 11. drugače glasi, je sl. finančno ministerstvo z odpisom od 2. t. m. ugodno rešilo, sklicaje se na ukaz od 18. avgusta l. 1860., po katerem imata mlečna zoba klešnikov znamenja biti, ali tele ni še leto staro ali pa je že. Po dopisu c. kr. finančne direkcije je sl. ministerstvo tudi ukazalo, da se ima oni ukaz naznaniti vsim tistim, ki vžitni davek od klavne živine pobirajo. Z razglasom teh določeb, kako se ima davek od mlade klavne govedi pobirati, se bode konec storil mnogim prepirom, ki so dozda bili med dacarji in mesarji zaradi užitnega

davka. — Prihodnjo nedeljo bode pri kmetijski družbi razgovor o gozdnih in pašnih nadlogah na Gorenškem. Na ta razgovor pridejo zastopniki Kranjske obrtnijske družbe in pa zastopniki 4 prizadetih občin na Gorenškem. Pač živo bi bilo želeti, da bi se večletni razpori med tema dvema strankama pravično poravnali!

— (*V seji dež. odbora 17. svečana*) se je na znanje vzelo poročilo županstva v Planini o sklepih in marljivem postopanju občinskega odbora, da se požiravniki in tomuni ob Uncu v Planinski ravnini iztrebijo in odtok imenovane vode pospešuje in povodenj zabranjuje, ter se je sklenilo, da se deželna vlada naprosi za izplačevanje podpore, katero je ministerstvo kmetijstva v ta namen privolilo. — Posestniku Martinu Peruci-u v Lipah se dá nalog, da pregleda in se prepriča, katera zemljišča spadajo k ozemlju Ljubljanskega močvirja, da se dajo pod postavo o osuševanju in obdelovanju tega močvirja. — Nekaterim občinam se je dalo privoljenje za pobiranje občinskih priklad.

— Iz obširnega poročila, ki nam ga je sl. hranilnica Ljubljanska včeraj poslati blagovolila, moremo v današnji list vzeti le naznanilo podpor, ki jih je darovala različnim zavodom, namreč: magistratu za Ljubljanske uboge 2500 gold., čitalnici za obleko revnih otrok 100 gold., ubogim učencem gimnazije Ljubljanske 200 gold., Kranjske, Novomeške in Kočevske vsaki po 100 gold., realke Ljubljanske 200 gold., preparandije 100 gold., 1. mestne Ljubljanske ljudske šole 100 gld., 2. mestne 200 gold., za pripravo učnih pripomočkov v ljudskih šolah narodni šoli 100 gold., „schulpfennigu“ 100 gold., Ljubljanski nunski šoli 200 gold., nunski šoli v Škofji Loki 100 gold., protestantski šoli 200 gold., oskrbovalnici malih otrok 200 gold., bolnišničnemu podpornemu društvu 100 gold., požarni straži 200 gold., otroški bolnišnici 200 gold., revnim bolnikom o zapustu tukajšnje bolnišnice 200 gold., ubogim Kranjskim dijakom na vseučilišču v Gradcu za brezplačni obed 150 gld., invalidni blagajnici 100 gold., v podporo tukajšnjemu gledališču 450 gold., revnim učencem Novomeške ljudske šole 100 gld., Ljubljanski mestni godbi 200 gold., revnim učencem živinozdravniške šole Ljubljanske 100 gold., Ljubljanski mestni dekliški šoli 100 gold., ženski preparandiji 100 gold., delavskemu društvu 50 gold., za izkopavanje stavb na kolih na močvirji 100 gold., godbeni šoli filharmonijski 150 gold., društvu katoliških rokodelskih pomočnikov 50 gold., Kočevski dekliški šoli 50 gold., društvu sv. Vincencija št. Jakobškemu 100 gold., tukajšnji hiralnici 200 gold., dečki zavetnici 200 gold., Löschnerjevi ustanovi za vdove in sirote zdravnikov 100 gold. — Ostalo poročilo iz občnega zbora hranilničnega 19. dne t. m. objavimo prihodnjič.

— V nedeljo je počastil gosp. mestni župan dr. J. Bleiweisa s svojim pohodom in mu izročil v lični obliki diplomo častnega meščana Ljubljanskega, za katerega je bil že leta 1867. imenovan.

— (*Pred porotno sodnijo*) so unidan prišle prav žalostne dogodbe v obravnavo. 18 let stari fant Janez Keber iz Studenca Poljske fare je ponoči zadnjega dne lanskega leta med tepežem v krčmi fabriškega delavca Kočevarja s kolom tako silovito udaril po glavi, da je drugi dan umrl; al živina še ni bila krvi sita: malo ur potem je Janezu Borštnarju z motiko razbil obe čeljusti. Hudodelec, ki je bil že dvakrat poprej zaradi enacih silovitosti kaznovan, je deloma obstal hudodelstvo. Porotniki so ga krivega spoznali in sodniki na 7 let težke ječe obsodili. To je eden pri nas vkljub vsem dobrim naukom žalibog! še zmirom navadnih krčmarskih pobojev. Nenaden umor pa, da je oče svojemu komaj 6 tednov staremu otroku (hčerki) z mišico zaval, obravnala je porotna sod-

nija 12. dne t. m. France Rivec, 26 let star oženjen mlinar, iz Starega Boršta v okraji Litijskem domá, je to hudodelstvo doprinesel iz vzrokov, ki porotnikom samim niso bili do dobrega jasni; obstal pa je sam, da je otročiču (drugemu iz tega zakona) košček mišice v usta vtaknil. Da bi bil s svojo ženo v nemiru živel, ni se moglo določno razvideti iz njegovih govorov pred todnijo; rekel je le, da je to storil zato, da naj bi Bog punčiko k sebi vzel, mislé, da ni njegova. To je pa vsako mirno in priprosto pred sodnijo pripovedoval, kakor pa ne bi bil nič hudega storil. Da ne bi bil zdrave pameti, ni se moglo razvideti; sodnija tudi tega vprašanja ni stavila do porotnikov. Hudodelstvo samo po sebi in hudodelec sam po sebi: oboje je vendar mislečemu človeku psihologična uganjka. Porotniki so Rivca za vratnega umora krivega spoznali in sodnija ga je obsodila v smrt na vislice.

— (*Gospodarji, ki imajo za prodaj žebce*) deželkega plemena, od cesarskega ali tudi domačega žebca narejene, 3 do 7 let stare, s krepko in močno postavo, lepo hojo, živahne pa ne hudobne, in sicer zdrave so po razglasu c. kr. ministerstva kmetijstva povabljeni, naj to pismo do 31. dne sušca naznanijo „deželni komisiji za konjerejo“ in v tem pismu povedo ceno, za katero jih prodajo. Tako naznanjene žebce bode ob svojem času oficir ces. žebcev ogledal, in taki, ki jih on ne bo izvrge, imajo se pripeljati na štacijo, kjer žebcem vsako leto premije delijo; tam se bo kupčija brž sklenila ali pa gospodarju povedalo, kedaj da pozneje se to zgodi.

— (*Poslano.*) Nekemu gospodu se je v „Danici“ poljubilo, svoj anátema izreči o sestavku, ki ga je dr. Samec v letošnjem Matičnem letopisu spisal pod naslovom „Možgani“, češ, da je „popolnem materijalisten članek“, in interpelira zato Matičin odbor: „kako da se je dopustil ovi stavek tiskati od družbe s katoliškim odborom“, častito vredništvo „Danice“ pa gosp. interpelanta navaja na odsek za „izdavanje knjig“, rekši: „ta naj govori!“ Po takem pride vrsta odgovora na mene, kateremu je kot doktorju zdravilstva najbolj pristajala kritika o rokopisu, ki anatomske, fiziološko in patološko razpravlja možgane. Jaz, svetu znani „klerikalec“, sem na tanko sitice djál dr. Samčevo razpravo, a nikjer nisem nič pohujšljivega našel, kar ne bi smel „katoliški odbor“ v roke dati svojim udom, ki imajo vsaj možgane take, da morajo razumeti spis o možganih. Če anatomi in patologi možgane razpravljajo, morajo, hočejo ali nočejo, biti „materijalisti“, kajti tudi možgani so materija, a njih osnova je tako čudovito ustvarjena, da njihovo delovanje v zdravem, še manj pa v bolnem stanju vključuje velikim študijam najslavnejših fiziologov in patologov še danes ni popolnoma jasno. Po mojih mislih ne bi tedaj smel, kdor ni strokovnjak v fiziologiji in patologiji, dlake cepiti o zdravniškem članku in ne posamesnih vrstic trgati iz celega sestavka. Članek dr. Samčev je zanimiv, to priznava sam kritični pisatelj „poslanega“, da pa ni pohujšljiv celó čitateljem „Danicinim“, temu je priča to, da je častiti gospod vrednik dopustil cele strani natisniti v „Danici“. Naj mi neznani gospod pisatelj tedaj za zeló ne vzame, ako po mojih možganih se spreha misel, da mu ni bilo toliko za „materijalistični“ članek Samčev, kakor za to, da je svetu pokazal, da tudi on prebira časnik „Natur und Offenbarung“. „Est modus in rebus“ — gospôda moja! sicer ne vemo, jaz in sodružniki moji, kako braniti se napadom od dveh strani: enim, da smo presilni klerikalci, drugim, da smo premalo cerkveni!

Dr. Jan. Bleiweis.

— (*Slovensko gledališče.*) Zadnji dve predstavi ste bili le srednje obiskani. „Čevljar-baron“ je bil druga leta bolje igran, gladkeje se je ponavljala resna igra „V Ljubljano jo dajmo“ in burka „Krojač Fips“. V torek 26. dne t. m. pa se bo prvič predstavljala Benediks-ova vesela igra v 4 dejanjih „Banditje“.

Čenče iz Ljubljane.

Spisuje narodni postopač.

1. epistel.

„Kaj je novega v Ljubljani?“ — prašajo povsod človeka, ki pride iz glavnega mesta Slovenije, in komaj se je nekoliko oddahnil, že mora pripovedovati. Gorje mu, če nič ne vé! Brž zagleda krog sebe obraze kisle, iz katerih je zginila vsa prijaznost.

Tudi „Novice“ so tak „pot“, ki vsak teden po enkrat prihaja z Ljubljane. Da-si prinesó poln koš novic z vsega svetá, jih prinašajo nekaterim bralcem morda vendar-le premalo z Ljubljane. Vsem tem bom skušal vstrezati jaz; zato sem najel si za dragi denar vsake vrste ljudi, moške in ženske, in si osnoval „kundschaftsbureau“, da mi donašajo vsakovrstno robo, ki jo bom potem svojim bralcem zastonj prodajal, zadovoljen s tem, če čenče moje namen svoj dosežejo.

Začnem naj z velikansko slovesnim pogrebom, o katerem še zdaj vse govori, čeravno ni pel pri njem veliki zvon. Pokopan je bil velik mogočnej, ki je več ko pol Ljubljane vodil za nos, njemu na čast se je potrosilo veliko denarja. Zato je bil pa tudi pogreb njegov sijajen tako, da ne vem, če bo kateri izmed Dunajskih in Peštanskih ministrov takega imel. Menim, da vsak vé, da govorim o **pustu**. Brez mene se v Ljubljani ne sme nič zgoditi, zato sem šel tudi v čitalnico, kjer so se po „Sokolu“ pozvani zbrali pogrebci tega mogočnega norca. Krasotic ženskih ne morem popisovati, ker imam za cenitev ženskih nóš toliko spomina in uma, kakor na pr. dr. Schaffer o slovenski literaturi; samo to naj povem, da se mi je čudno zdelo toliko repatic ali kometov videti, o katerih pa nobena pratika nič ne pové, meni so bili najbolj všeč oni Magjarski „softe“, ki so prinesli Kerim-paši sabljo; to res je bila prav prilična pustna burka. Iz kaka je bila ta sablja? — Bila je — iz „lecta“, s katero bi se slavni Turški zeló trebušni vojskovodja med tem, ko se njegove čete bojujejo, v svojem šotoru mirno ležeč jako delektiral, ko bi jo kos za kosom jedel. „Magjarski softé“ čitalnični po takem gotovo bolj vedó, kaj je za Turškega junaka primerno, nego oni v Pešti.

Med pogrebci videl si tudi več Turkov, celó sultan se jim je pridružil, a v taki podobi, da je bil mož res usmiljenja vreden — posebno potem, ko ga je za nos prijel rak. Rak je res prava podoba sedanjega časa, a ne le v Carigradu, ampak tudi pri nas, kjer gre vse „rakovo pot“ in skoro vse novejšje naprave in ustanove imajo v želodcu raka. Zato Diogen, ki je tudi bil med pustnimi pogrebci, s svetilnico svojo ne bi našel §. 19. osnovnih državljanskih pravic „volkswirtschaftlichen Aufschwung“, resničnih liberalcev in nelažiliberalcev itd. Težko bi mu bilo tudi najti pravih ministrov za Avstrijo in Magjarijo, čeravno stavim, da je v Ljubljani toliko ministerskih kandidatov, kolikor ustavovernih petelinov. Le prašaj jih od najvišega dol do kamnoseka Petra Thomana.

Slovenci so se pustni torek zabavali v čitalnici tako, kakor znajo, pošteno, živahno. Kako pa je bilo pri maškaradi nemškega gledališča? Z neko natakario so kulturonosci vpričo vsega občinstva take nespodobnosti uganjali, da je morala policija spodmakniti objekt